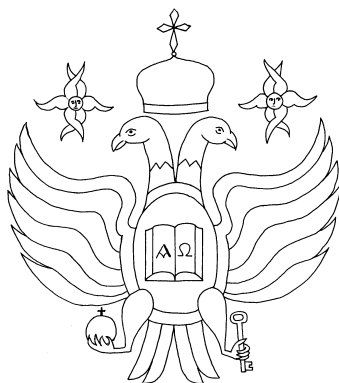

Nr. 9 001/2016

† ΜΙΤΡΟΠΟΛΙΤΥΣ ΙΟΣΙΦ

PE DRUMUL CRUCII ÎMPREUNĂ CU HRISTOS,
SPRE ÎNVIERE

SCRISOARE PASTORALĂ
LA ÎNVIEREA DOMNULUI
2016

CĂTRE TOT CLERUL,
CINUL MONAȘILOR
SI POPORUL DREPT SĂVÎTOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

[1]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

« S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce. Pentru aceea și Dumnezeu l-a preaînălțat și l-a dăruit Lui nume care este mai presus de orice nume, ca întru numele Lui tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești. » (Filipeni 2,8-10)

Preacucernice Părinte,
Iubiți frați și surori întru Hristos,

Iubiți Părinți, Preacuvioase Maici, iubiți credincioși,

Venim spre taina nopții celei sfinte a Învierii Domnului după ce am trecut prin marea taină a suferinței Lui, culminând cu răstignirea pe Cruce și moartea. Gândindu-ne la Patimile și Crucea Domnului, nu putem uita nici drumul până acolo făcut de El, Cel Unul din sânul Preasfintei Treimi, împlinind întru toate voia Tatălui ceresc. Iisus S-a identificat cu fiecare dintre cei în nevoi și necazuri, precum și în bucuriile vieții, redând vederea la orbi, îndreptând pe cei gârbovi și paralizați, iertând și înviind sufletește pe cei biruiți de păcate grele, înviind morții, aducând fiecăruia bucurii dumnezeiești, după care sufletul omului suferind și singur tânjea. A adus lumină și bucurie în inimile copiilor care Îl întâlneau, în inimile tinerilor care își începeau viața de familie, în casele și viețile celor păcătoși precum și a celor ce se considerau mai virtuoși decât alții, pe nimeni nu a uitat : pe cei săraci și neînsemnați ; pe cei bogați și însemnați, dar singuri cu bogăția lor ; pe cei înțelepți după lume, dar neștiutori de Dumnezeu ; pe cei bolnavi și deznădăjduiți ; pe cei văduvi și orfani ; pe cei flămânzi și însetați de cuvântul lui Dumnezeu. A luminat sufletele celor care căutau desăvârșirea în Dumnezeu și ale celor care căutau iubirea cea netrecătoare. În schimb S-a lăsat jignit, scuipat, bătut, batjocorit, provocat, luat în răs, ignorat, trădat, mințit, vândut, încoronat cu spini, bătut în cuie și răstignit, împuns cu sulița, omorât, îngropat. Toate acestea pentru a lua asupra Lui toate ale noastre, precum ne spune Sfântul Apostol Pavel : « că Hristos a murit pentru păcatele noastre... » (I Cor 15, 3).

Prin Cruce Dumnezeu se apropie de noi, ni se face cunoscut cum omul nu își putea închipui vreodată că Dumnezeu se va face. Se arată și ni se descoperă smerenit, jertfelnic și fără măsura de iubitor, atât de nemăsurat în iubirea Lui încât «... Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine,

[2]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe Cruce » (Filipeni 2, 6-8). În același timp prin Cruce Dumnezeu ajunge la noi și ne cunoaște prin ea. « Și chemând la Sine mulțimea, laolaltă cu ucenicii Săi, le-a zis: "Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să urmeze Mie. » (Mc 8, 34) S-a făcut ceea ce suntem, a luat crucea noastră și moartea și le-a transformat în binecuvântare și chemare prin ea la El, Cel care a purtat-o fără rușine. Ne cheamă și pe noi și ne cunoaște, ne măsoară oarecum dragostea față de El prin crucea pe care o avem de purtat, dar pe care să o purtăm în numele Lui, precum El a purtat-o pe a noastră în numele nostru, fără să se rușineze. « Și cel ce nu-și ia crucea sa și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. » (Mt 10, 38) Iată cum ne cunoaște iubirea și credința în El. Aceasta a spus și tânărului care a venit să Îl întrebe ce îi lipsește pentru mântuire și pe care l-a îndrăgit din prima clipă : « Un lucru îți mai lipsește: Du-te, vinde tot ce ai și dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și apoi, luând crucea, vino și-Mi urmează Mie"(Mc 10, 21). Pe fiecare dintre noi ne cheamă spre a-I urma în purtarea crucii pentru El, precum El a purtat-o pentru noi.

Omul nu putea ajunge la Tatăl decât în stare de jertfă curată. Dar nimeni dintre oameni nu ar fi putut împlini aceasta, decât Hristos ca om, noul Adam, singurul curat și fără păcat. Prin unirea cu noi ne-a dăruit și nouă, ne-a imprimat oarecum în firea noastră omenească – după cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei – « puterea stării de jertfă, pentru ca astfel să putem intra și noi cu El la Tatăl », având poarta larg deschisă spre Tatăl « prin Crucea lui Hristos, prin trupul Lui răstignit pe cruce ». Sensul pe care îl dă Hristos jertfei este mai ales unul de renunțare la Sine, din dragoste.

Iubiți frați și surori,

Taina omului se oglindește în taina Fiului lui Dumnezeu cel întrupat pe care începem să o întrezărim și să o înțelegem împreună cu Sfinții Apostoli în pelerinajul Lui până la răstignire și moarte, înțelegând că înainte de toate taina aceasta înseamnă ascultarea desăvârșită de Tatăl ceresc, ascultare prin care neamul omenesc este mântuit. Dar taina suferinței și răstignirii și morții lui Hristos se împlinește în taina Învierii, pe care o înțelegem ca împlinire desăvârșită a iubirii dumnezeiești pentru noi oamenii. Comuniunea de iubire a noastră cu Dumnezeu se reface în jertfa lui Hristos pe Cruce, care este semn veșnic de iubire, semn absolut de iubire și care se împlinește în Înviere.

Atât cât am putut noi să Îl vedem și să înțelegem, duhovnicește, am călătorit cu Hristos pe calea Crucii, presărată cu toată răutatea și răzburarea de care omul este capabil, dezlănțuite împotriva Lui din inimi rătăcite și rănite de ură și răzburare, de neînțelegere și necunoaștere, de judecată și așteptări nedrepte, și am văzut și înțeles că singura Lui armă pe care a folosit-o în apărarea Sa a fost dragostea. Întru El și cu El, deasemenea singura noastră armă cu adevărat rămâne dragostea, pe care El ne-o dăruiește și prin Crucea Sa o înrădăcinează și în noi. Al nostru este să o facem să crească, urmând Lui, nerușinându-ne de numele Lui.

Dacă El a purtat pentru noi, și nouă ne-a cerut să ne purtăm sarcinile și neputințele unii altora, să îi vedem pe cei care se încovoie sub greutatea vieții lor. Să ne apropiem măcar de unul dintre miile și milioanele de frați ai noștri cu care se identifică Iisus, care au nevoie de ajutorul nostru pentru a-și purta crucea, și să îi punem umărul nostru sprijin, precum a făcut-o

[3]

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Simon din Cirene pentru Crucea Domnului căzut sub povara ei. Dacă Hristos a căzut sub povara Crucii Sale, și noi vom cădea, și noi vom suferi, și alți mulți în jurul nostru. Dar ridicându-ne și punând umărul unii pentru alții, rând pe rând ne vom putea ridica, având ca singură armă dragostea, și ea răstignită. Atât cât putem să o lăsăm să crească în noi prin dragostea lui Hristos prin care astăzi ne dezvăluie Taina Învierii Lui ca taină a învierii noastre.

Multe aș dori să vă împărtășesc în această noapte sfântă a Învierii, dar mă opresc, îndemnându-vă la faptele cele bune ale credinței care se arată în împărtășirea credinței copiilor și tinerilor, cu cuvântul și cu fapta mai ales; în ajutorarea celor în nevoi; în rugăciunea care însoțește faptele cele bune, așa încât rugăciunea să izvorască din faptă, iar fapta din rugăciune. Să vă hrăniți în fiecare zi și citind din cuvintele Sfintelor Evanghelii care sunt hrana cea binecuvântată a minții și a inimii. Să vă primeniți cât mai des sufletul în Taina Spovedaniei și să vă întăriți cu hrana cea tare a Sfintei Împărtășanii în care Îl primim pe Cel care este Paștele nostru, care ne trece din moarte la viață.

Să ne bucurăm, iubiți frați și surori, cu toții, căci iată sărbătorim omorârea morții ! Moartea și-a găsit leacul! Domnul și Mântuitorul nostru nu mai este în mormânt, a înviat și a adus Lumina Învierii la tot omul care o caută și o dorește, pe toți ne-a înviat prin Învierea Sa !

Hristos a Înviat !

Cu multă bucurie și binecuvântare,

Iosif
† Mitropolitul Iosif

Sfintele Paști 2016, Paris